

28. Vůně koláčů

uč. str. 90

Je sobota. V troub__ se dopekly makové koláče. Babička volá z okna: „Alžb__ to! B__ lo! Dom__!“ Dív__ se diví. Proč je volaj__? Už přece ob__ dvaly. D__ včata se neochotn__ loudaj__. Nechce se jim domů. Babička zavolala nanovo: „Kde jste, dět__? Máme makovce!“ Teprve teď se ob__ rozb__ hly. Už jim v__ bec nevad__, že ob__ d byl před chvílí.

16

29. Zpěváci

uč. str. 91

Ze zahrad__ je slyšet ptač__ zp__ v. To se k nám op__ t vrát__ ly p__ nkavy. Pilně stavějí hn__ zdo. Sp__ chají. A už si jedno p__ kné hn__ zdečko hová ve větvích. Je v něm p__ t kropenat__ ch vaj__ ček. P__ nkavy je svědomitě zahř__ vají. Těš__ se na p__ t příšt__ ch zp__ váčků.

19

30. Páv

uč. str. 92

Po tráv__ se procházej__ páv a dv__ pávice. Každá má korunku na hlav__. Vtom páv rozevře chvost do š__ rokého v__ jře. Člov__ ku se až zataj__ dech. Všechna péra chvostu se zvon__ vě rozechv__ jí. A na každém péru se zaskv__ je duhov__ zbarven__ kruh. Jako by práv__ rozkvetl pohádkový kv__ t.

15

31. Měsíček

uč. str. 94

Bartolom__ j Brychta neum__ l ve škole básn__ čku. Mám__ se to nelíbilo. Proto nesm__ l odpoledne ven. Místo nohou na hř__ ští trénoval dnes doma svou línou pam__ ť. A teď už lež__ v m__ kkých peř__ nách. Oknem se na něho sm__ je m__ síček. „Bartolom__ ji, moc se na mě nekoukej! Spi už! Ráno se všechno zm__ ní k dobrému. Ve škole budeš um__ t jako málokdo.“

15

32. Hříbě

uč. str. 89

Na slám__ lež__ hř__ bě. Práv__ se narod__ lo. Na čele má bílou hv__ zdičku. I hřívu má sv__ tlou. Bude se jmenovat B__ lohřívek. Klisna P__ na ho něžn__ olizuje. Snad mu tím říká: „Nem__ j strach, na sv__ tě je p__ kně. Za m__ síc budeš běhat po louce mezi květ__ nami a bělásk__.“ P__ na m__ la už p__ t hř__ bat. Ale B__ lohřívek bude ze všech nejp__ knější.

22

28. Vůně koláčů

uč. str. 90

Je sobota. V troub__ se dopekly makové koláče. Babička volá z okna: „Alžb__to! B__lo! Dom__!“ Dívk__ se diví. Proč je volaj__? Už přece ob__dvaly. D__včata se neochotn__ loudaj__. Nechce se jim domů. Babička zavolala nanovo: „Kde jste, dět__? Máme makovce!“ Teprve teď se ob__rozb__hly. Už jim v__bec nevad__, že ob__d byl před chvílí.

16

29. Zpěváci

uč. str. 91

Ze zahrad__ je slyšet ptač__ zp__v. To se k nám op__t vrát__ly p__nkavy. Pilně stavějí hn__zdo. Sp__chají. A už si jedno p__kné hn__zdečko hová ve větvích. Je v něm p__t kropenat__ch vaj__ček. P__nkavy je svědomitě zahř__vají. Těš__ se na p__t příšt__ch zp__váčků.

19

30. Páv

uč. str. 92

Po tráv__ se procházej__ páv a dv__pávce. Každá má korunku na hlav__. Vtom páv rozevře chvost do š__rokého v__jíře. Člov__ku se až zataj__dech. Všechna péra chvostu se zvon__vě rozechv__jí. A na každém péru se zaskv__je duhov__zbarven__kruh. Jako by práv__rozkvetl pohádkový kv__t.

15

31. Měsíček

uč. str. 94

Bartolom__j Brychta neum__l ve škole básn__čku. Mám__ se to nelíbilo. Proto nesm__l odpoledne ven. Místo nohou na hř__šti trénoval dnes doma svou línou pam__ť. A teď už lež__ v m__kkých peř__nách. Oknem se na něho sm__je m__síček. „Bartolom__ji, moc se na mě nekoukej! Spi už! Ráno se všechno zm__ní k dobrému. Ve škole budeš um__t jako málokdo.“

15

32. Hříbě

uč. str. 89

Na slám__ lež__ hř__bě. Práv__ se narod__lo. Na čele má bílou hv__zdičku. I hřívu má sv__tlou. Bude se jmenovat B__lohřívek. Klisna P__na ho něžn__olizuje. Snad mu tím říká: „Nem__j strach, na sv__tě je p__kně. Za m__síc budeš běhat po louce mezi květ__nami a bělásk__.“ P__na m__la už p__t hř__bat. Ale B__lohřívek bude ze všech nejp__knější.

22